

DEDELER VE NÝNELER\ÝMÝZ

Gönderen : klymene - 19/03/2008 17:47

Yapantýmýzýn kültürümüzün bir parçasý olan ,ninelerimizin dedelerimizin anýlarý,saatlerce dinlemeye doymadýðýmýz hatta gü yakýn cümlelere nokta konduðu dinlerken yapadýðýmýz ve keþke diye iç geçirdiðimiz ninelerimizin ve dedelerimizin anýlarýný,hayatlarýndan kesitler paylaþalm&

Konu ne olursa olsun,içinde laz kültürü olsun, dede ve nine (papu do nandini) olsun&

Geçmiþte lazona da hayat nasýldý,öðrenelim&

Hadi bakalým neler yapayacaðýz okurken&

Cvp:DEDELER VE NÝNELER\ÝMÝZ

Gönderen : Yusuf Sarac - 19/03/2008 19:49

Kimse bu baslik altina yazmamis henuz. Fazlaca hakkim olmasa da ben birkac cumle yazmak istiyorum. Neden hakkim yok?

Cunku Bir tarafim aslen Karadenizli olsa da orada yasamis degilim. Bu yuzden Lazona dediginiz yere ait hikayeler olmayacak. Ikincisi dedemi (babamin babasini) gordum ama sadece bir siluet olarak hafizamda kayitli. Ben kucuk yasta iken vefat etti. Fakat babaannemle hayli vakit gecirdim.

Babannem elden ayaktan dusunceye kadar hep tarlaya giden, sirtinda bizim galeta dedigimiz sepetiyle hafizamda kalmistir. Lazca bir seyler soyledi, maniler ve ezgiler. Lakin bunlari o zaman kaydedecek bilinçte degildik.

Fakat onun da Karadeniz'e ait pek bir fikri yoktu, sadece buyuklerinden duyduklari. Cunku o da 93 Harbi muhacirlerinden oldugu icin bir kopukluk var.

Bir dede ve ninenin kucuk bir cocugun gelisminde anne ve babadan daha onemli katkiları olacağını düşünürüm.

Ben bazi tavirlarimda diger dedemin izlerini goruyorum. Bunlar hep iyi olan huylardir.

O yuzden hayatta iseler onlara sahip cikin. Bildiklerini oyle ya da boyle kayit altina alin. Konusturun.

Hayatta degilseler onlari hayir ve dua ile yad edin. Unutmayin... Hatta begendiginiz ozelliklerini surdurun; boylece yasamis olacaklar...

Sevgilerimle...

Cvp:DEDELER VE NÝNELER\ÝMÝZ

Gönderen : kotyora - 24/03/2008 22:25

dedelerimiz ve ninelerimiz çok güzel baplık olmuþ.

her ne kadar karadenizde dođmasamda çocukluđumun bir bölümü ordu'da babaannemin yanýnda geçti.babaannem yaylada büyümüp, okuma yazma bilmeyen kendine has türkçesi olan(arada bir anlamýný bilmediðim kelimeler kullanýrdý)evde son sözü yani kırsacasý evimizin reisiydi:)..

ne zaman köyden bahsedilse aklıma babaannem gelir.alloda(allo,hangi dilde ne anlama geldiđini bilmediðim bir kelime.ama eve en yakýn bahçe anlamýna geldiđini biliyorum.)mýsýr,fasulye toplarken,fýndýk bahçesinde bapak yaparken,eve su tabýrken,c kıyrarken görürdüm onu.beline peþtemal bađlayıp ayađýnda lastik ayakkabýlarla ıslak köyde patozdan kalan fýndýkları ayýkla babaannemle.ben kendi yapýtlarımla(yaz tatillerinde gittiðim köyde almanyadan ve istanbuldan gelen yapýtlarımla)top oynarken babaannem güllerini korumak amacıyla bize bađýrdý"býrakýn topu tüfeđi":)..

babaannemin kullandýđý dile þimdi daha dikkat ediyorum."elluri","býldýr","haccak","kösti","goncolos" gibi kelimeler ilk aklıma gelenler.bu kelimeler hangi dildir,veya bir dile aitmidir onuda bilmiyorum.ama bildiðim bir þey varki o da bu sözlerin babaannemin ađzýna çok yakýptýđýdır.bir keresinde annem, babamýn önündeki tabađa yemek koyarken babamýn ađzýndan "e kelimesini duydum.bilinçsizce babamýn ađzýndan çýkan bu kelimenin "yeter" anlamýna geldiđini öðrendim.bilinçsizce bile olsa k geçmiþten geleceđe aktarılabiliyormuþ demekki...

Cvp:DEDELER VE NÝNELER\ÝMÝZ

Gönderen : klymene - 25/03/2008 00:09

Ninelerimiz,dedelerimiz diyince aklıma o kadar çok þey geliyor ki&

Zihnimden bir an bile geçmeleri tebessüme sebep olurken,onları ihmal edipimiz,onlara bir selam vermemizin dahi güzel yüzlerinde güller açmasına neden oluyor.

Kýsa bir selamlaşmadan sonra uzun sohbetler başlar herhangi bir konudan başlarlar anlatmaya o müthiş hafızaları her olayı anlatırken yaparlar en küçük ayrıntıyı dahi atlamadan tane tane anlatırlar,bazen yap dolar gözleri,kimi zaman kızgınlıklar ve kırgınlıklar belirir.

Dudaklarının arasından çıkan sözlerinden.

Geçmiş anlatırlar gençlikleri,zorlukları her cümlelerin sonunda ahh o günler demeyi unutmazlar.

Eskiden yokluk vardı ama huzurluyduk derler,saygı değil sevmeyi beklerler,küçük bir tebessümü,sıcak bir kucaklaşma ve sessiz sedasız oturdukları evlerinin kapısının her daim vurulmasını isterler.

Evlerine gelen her misafiri badırlarına basarlar beş dakika fazla oturmaları için gözlerinin içine bakarlar yalnızlar,küçük bebek gibi ilgiye pekate ihtiyaç duyarlar.

Babannem gençliğini anlatırken kendimi onunla aynı dönemde yapayan onun en yakın arkadaş gibi hissederim o kadar güçlü duyguyla anlatır ki hayatının her karesini o an ikimiz eski günlere yolculuklara başlarız,yapayım onunla yapıyıklarını ve özlemlerini görmediğim,göremeyeceğim o günleri.

Kocalarının çalışmak için gurbete gittiklerinde 3 kupa aynı evde yapmanın ve bepikteki küçük çocuklarının,çalışmanın ekmeğinin düğmenin zorluklarını anlatır.

Bitlenen çocuklarının bitlerinden arındırmak için yaylalardan topladığı çiçeklerden yaptıkları ilaçların etkisinin artık gelipen tekrardan olmadığının da ekler J

Bu an cennet diye nitelendirdiğimiz o yerlerin dağlarını dahi nasıl yapayın hale getirdikleri,geceleri dahi çalıştıkları çay ekiminde makasın olmamasından dolayı elleri ile toplamak zorunda olmaları ama hiç gıcunmadan çalışmaları bundan büyük zevk almaları ve birçok şey.

Sahip çykalyım konupalyım,sarılalım,sevelim&

Cvp:DEDELER VE NİNELERİ'YİMİZ

Gönderen : tutamuru3xi - 25/03/2008 05:43

Babaannemi hayalimi zorlayarak hatırlarım. Ben dört buçuk, beş yaşında iken 1883 yılında uğurlamıyptık onu. Dedemi ise hiç hatırlamam. 1886 doğumlu dedem, 1965 yılında veda etmişti dünyasına. Ben ise 79 doğumlu olarak onların hayatlarını paylaşamadığım gibi onların da dinleyecek şanslıyıda eripememiştim. Hep başkalarından dinledim onların hayatlarını. İpten bir gün denilerek bağlanan cümlelerin ardından gelen anılar, ya da hikâye diyebileceğim anekdotlar beni sürükledi o günlere. Ve hep keşke derdim derin bir iç çekerek. Keşke o günlerde yapasaydım Anneannem hâlâ sağ çok pükür. Pükür dedim çünkü babaannem eksikliði Anneannem sayesinde gideriyordum. Annemin babası olan diğer Dedemi de pek hatırlamıyorum. Ailenin küçük bireyi olduğum için diğer kardeşlerim kadar şanslı değildim. Onlar Dede ve Nine sevgisinden mahrum kalmamışlardı. Ya da bu sevgiyi anılatıracak hatırları yapıyorlardı. Kardeşlerim benden büyük olduklarından dolayı çocuklarına da Dede ve Nine döneminin yapatabilmenin şanslıydındalar. Yani en büyük yeğenimin 23 yaşında olduğunu düşünürsem, bütün yeğenlerim Anne ve Baba ile Ninelerini görmüş durumdalar. Bu dönemin içindeler. İmdi bütün bunları Deđerlendirerek, olumsuz bir bakış açısıyla kendim için bir hayal kuruyorum. Babam 80 nine merdiven dayadı, Annem ise 70 pine tırmanıyor yavaş yavaş. Ve diyorum ki Günün birinde nasip olurda benimde çocuklarım olursa! onlarda benim gibi, Dede ve nine sevgisiyle uzun bir dönem kalamayacaklar. (Acı ama gerçek olan bu) Dede ve Ninelerinin Hikâyelerini başkalarından dinleyecekler. Karamsar düşünceyle yoğurulmuş bu anlattıkları belki fazla abartılı, fakat bunları paylaşmak istedim. Çünkü Dede ve Ninelerinin dönemini yapıyor olanlar bundan bir hisse çykarmak istedik. Ve bu sevgiyi büyütünler. Onların hikâyelerini başkalarından değil de kendilerinden dinlemenin mutluluğunu yapasınlar istedim. İmdi bu eksikliði Başka Yaşlılarla gidermeye çalışıyorum. Nerede bir yaşlı ile karşılığsam onunla sohbet edip, yaparlar dinlemek isterim. Ve bundan da anlatılmaz bir keyif duyarım.

Na-varmiđun Nandidi do P ap uli
Guris miđun pukpi stei pupuli
Gumanç elen P ap uli do Nandidi
Komevagnep uça miđun man bedi.

Dedem ile Ninemin olmayıby
Yüredimde çyban gibi yaradır.
Özlerim hep Dedem ile Ninemi
Ve anlarım Benim bahtım karadır.